

ges, nu kommer man ogsaa til at give disse Huse en Særstilling indenfor dansk Beskatning. Jeg tror heller ikke, man ved disse Forslag har givet noget Bidrag, der omsat i Penge pr. Lejlighed vil betyde noget stort Beløb til Formindskelse af Lejen, og saa vil det endnu mindre betyde noget væsentligt til Opførelse af Bygninger, hvis Byggepriserne bliver paa det høje Niveau, de ligger paa nu.

Jeg kan nøjes med disse faa Bemærkninger og kan i Tilslutning til de Udtalelser, der er fremsat af de to højtærede Ministre, paa mit Partis Vegne sige, at vi ikke kan yde vor Medvirken til Gennemførelsen af disse tre Lovforslag.

Christmas Møller: Da mit Partis Ordfører i denne Sag ikke kan være til Stede i Dag, skal jeg paa mit Partis Vegne gøre nogle ganske faa Bemærkninger til de her forelagte Lovforslag.

Det er jo rigtigt, at da vi behandlede Grundskyldsloven i Rigsdagssamlingerne 1924—25 og 1925—26, spillede Spørgsmaalet om Skattelettelse for Ejendomme en meget betydelig Rolle, og det er vel heller ikke forkert, naar man siger, at ogsaa i Udvalget var der fra forskellige Sider, ikke blot hos de to daværende Regeringspartier, men ogsaa hos de daværende Oppositionspartier, en Forstaaelse af, at Spørgsmaalet om Skattelettelse for Nybygninger maatte man behandle paa en særlig Maade. Jeg tror ogsaa, jeg har Lov til at sige, at man den Gang vistnok ogsaa her i Salen udtalte sig saaledes, at man vilde behandle dette Spørgsmaal for sig, man vilde ikke have det kædet sammen med den Lov, som det ærede Medlem Hr. Hauge gennemførte under 31. Marts 1926.

Det er derfor kun rimeligt, at de to ærede Partier er kommet med Forslag for nu at undersøge, om det er muligt at finde Vej frem. Jeg er for saa vidt enig med den højtærede Indenrigsminister i, at Forslagene i nogen Grad er Hastværksarbejde, og at det havde været gavnligt, om visse Oplysninger havde været knyttet til disse Forslag. Men man kan jo meget vel forstaa, at med den Stilling, de to ærede Partier har overfor hinanden, har det hastet i hvert Fald for det ene noget mere end for det andet.

Naar man da ser paa hele dette Spørgsmaal, vil jeg sige, at vi fra konservativ Side vil behandle de to Spørgsmaal om Skattelettelse for Ejendomme, som er bygget, og Skattelettelse for Nybygninger,

for Ejendomme, der skal bygges i Fremtiden, væsensforskelligt.

Med Hensyn til Skattelettelse paa Ejendomme, som er bygget, maa vor principielle Stilling være den, at paa samme Maade som det konservative Folkeparti altid er imod at lægge nye Skatter paa den faste Ejendom, fordi Skat paa fast Ejendom nedfælder sig i Ejendommen og mer eller mindre betyder en Konfiskation, af samme principielle Grunde maa man være overordentlig varsom ved at lette Skatten paa den faste Ejendom; thi naar Skatten først har nedfældet sig i Ejendommens Værdi, kan der ikke, som ved Skattelettelse paa andre Omraader, siges gode Grunde for at vandre den Vej.

Derimod er det jo givet, at med Hensyn til Skattelettelse for Nybygninger kommer her et stort Spørgsmaal frem, nemlig hvad en saadan Skattelettelse vilde betyde for hele Beskæftigelsesproblemet her i Landet, og dette Spørgsmaal vil vi for vort Vedkommende da kunne stille os mere velvilligt overfor. Jeg maa dog allerede her ved første Behandling gøre følgende almindelige Bemærkning: at man efter vor Opfattelse overhovedet ikke med Nytte her kan sige noget bestemt om, hvilken Stilling man vil indtage, før man har set, hvordan de økonomiske Virkninger vil være af, at Forslag i denne Retning bliver gennemført.

Den højtærede Finansminister sagde, at disse Forslag, og navnlig det radikale Venstres, ret aabenlyst stilede hen imod en Grundskyld, og det blev sagt med al den Sordine, som den højtærede Finansminister kan lægge paa sine Udtalelser. Jeg tror nok, man kan have Lov til at sige det i en noget stærkere Grad, end den højtærede Minister gjorde det: der kan ikke være den fjerneste Tvivl om, hvad Hensigten med disse Forslag er, og jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen i nogen Maade har overbevist noget af Tingets Medlemmer om, at Hensigten skulde være en anden.

Jeg vil dernæst gerne sige, at ligesom Virkningen maa være, at Grundskyldsskatten forøges, maa Virkningen endvidere blive den, kan i hvert Fald blive den, at den personlige Skat forøges.

Jeg bør endvidere gøre den almindelige Bemærkning, at vi fra vor Side vil ikke kunne give vort Samtykke til, at Staten skal kunne beslutte, at den kommunale Ejendomsskyld skal bortfalde. Vi maa mene, at Kommunerne maa have en Selvbestemmelsesret paa dette Omraade.